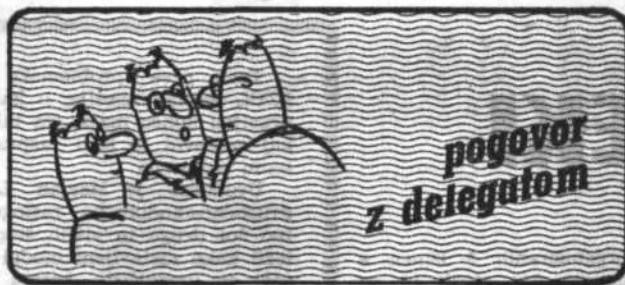

JURIJ PREBILIČ:

OBJEKTI PROPADAJO

Nezadovoljen z delom strokovnih služb — »Smo na pravi poti!«

Samoupravna stanovanjska skupnost ima vrsto pomembnih nalog, ki jih dobro opravlja. Z oceno dobro pa ne bi mogli označiti dela nekaterih delegatov, ki so svoje naloge vzeli preveč neresno in tako imajo tisti, delovni, še več nalog. Tako je tudi Jurij Prebilič na eni strani delegat, na drugi pa še član odbora za družbeno pomoč pri stanovanjski skupnosti, pa predsednik hišnega sveta Trstenjakove ulice št. 5 in 7 in tako seveda dobro seznanjen s problemi na tem področju.

»Najprej bi morali urediti evidenco obstoječih stanovanjskih objektov in gospodarjenja z njimi,« je uvodoma omenil Jurij Prebilič. »Nekdanja stanovanjska podjetja so vzdrževanje zelo zanemarila in tako zdaj stavbe in naprave propadajo, čeprav bi se dalo pred časom mnogo stvari z malo denarja urediti. Zato je na tem področju ena najpomembnejših nalog strokovne službe —

Staninvesta, ki bo moral najti tudi primernejšo obliko sodelovanja in dogovarjanja s hišnimi sveti.

Vse člane hišnih svetov namreč zelo moti, da je treba prav za vsako stvar posebej s Staninvestom sklepati pogodbe, prav vse je treba drago plačati. Zato se mi postavlja vprašanje, če je tako upravljanje z različnimi drobnjarskimi pogodbami, ki gredo na škodo posameznika, družbeno koristno? Obratovni stroški bodo po novem ponekod zelo visoki, tako da bodo morali v strokovnih službah precej spremeniti svoj odnos, če bodo želeli navezati trajnejše stike s posameznimi hišnimi sveti.

Za pogovor sva izkoristila kar čas po seji skupščine

samoupravne skupnosti, zato so naju misli popeljale tudi na delo skupščine, delegatov in skupnosti kot take. Pri tem je sogovornik sicer pohvalil delo vseh odgovornih, ki znajo najti pot iz številnih težav in najustreznejše rešitve raznovrstnih problemov, menil pa je, da kljub temu še ni vse, kot bi moralo biti.

»Resda imamo glede na dosedanje delo veliko perspektiv za uspehe v bodoče, vendar moramo v praksi več pozornosti posvetiti, recimo, tistim občanom, ki z nižjimi osebnimi dohodki le stežka krijejo obveznosti, ki jim jih v tej ali oni obliki nalagajo hišni svet, Staninvest oziroma stanovanjska skupnost. Sicer pa sem zadovoljen tudi s potekom današnje seje;

če pa na splošno ocenim delegatsko delo, bi pripomnil glede materialov, ki jih prejemamo za sejo. V prihodnje bi morali biti nekoliko bolj obrazloženi, bolj konkretni in tako bi se izognili nekaterim nejasnostim, ki jih sicer rešujemo šele na seji.

Material, ki ga prejmem za sejo, posredujem tudi predstavnikom družbenopolitičnih organizacij in zboru stanovalcev v krajevni skupnosti, o njem razpravljamo in zavzemamo stališča. Logična je potem tudi pot do hišnih svetov in s tem do stanovalcev in to tako pri oblikovanju stališč, kot pozneje pri posredovanju informacij, sklopov in določil sej skupščine. Zato lahko rečem, da je naš delegatski sistem na pravi poti.«

SEJA SKUPŠČINE MESTA LJUBLJANE

Kritično s sadjem in sočivjem

Ljubljančani pojemo le 650 ton rib na leto

Konec junija bodo delegati skupščine mesta Ljubljane poslušali med drugim tudi poročilo o oskrbi našega mesta z osnovnimi prehrabnimi proizvodi. Zaradi obširne problematike se je ljubljanski izvršni svet, ki je gradivo pripravil, omejil le na osnovne proizvode, to je kruh, meso, mleko, sadje in zelenjavo ter na ukrepe, ki bi jih morali sprejeti, da bi bila preskrba še boljša.

Ljubljana ima lastno, sodobno organizacijo proizvodnje kruha in peciva, ki jo opravlja podjetje Žito in Pekarna Center, v zadnjem času pa tudi pekarna Emona. Obstoječe pekarnice pokrivajo kar 90 odstotkov celotnih potreb ljubljanskega trga. Glede preskrbe s kruhom bo potrebno posebno skrb posvetiti izboljšanju ponudbe in seveda zagotovitvi ustrezno

ponudbo tudi v popoldanskem času. Pogosto se potrošniki razburjajo tudi zaradi kvalitete kruha. Pekarska podjetja zagotavljajo, da za izboljšanje kvalitete ni ovir v tehnoloških postopkih, temveč v obstoječih kapacitetah in cenah. Boljše vrste kruha zahtevajo daljši čas peke, zato je proizvodnja dražja in zahteva več vlaganj v nove kapacitete.

Problemi, ki se pojavljajo pri oskrbi z mesom, so v veliki meri pogojeni s širšo družbenoekonomsko politiko do živinoreje. Tako je v preteklih letih prihajalo do izpadov ali pa do prevelikih tržnih viškov, kar se je odražalo tudi v občasnem pomanjkanju posameznih vrst mesa, zlasti svinjine in telatine. Za zagotovitev nadaljnjene oskrbe Ljubljane z mesom je potrebna tesnejša povezava industrijskih proizvajalcev s kmetijsko proizvodnjo in maloprodajno trgovino. Prav tako bo potrebno še naprej vključevati v oskrbo neljubljanske proizvajalce mesa in perutnine.

Potrošnja rib je v Ljubljani skromna in znaša je okrog 650 ton letno. Celotno oskrbo opravlja Delamaris in Piava laguna, ki v specializirani ribarnici na živilskem trgu ustvarjata okrog 80 odstotkov celotne prodaje. Nizka potrošnja rib in nezainteresiranost trgovcev za njihovo prodajo je vsekakor odraz določenih prehrabnih navad. Zlasti je nizka potrošnja in ponudba siadkovodnih rib.

V potrošnji sadja je tržna samooskrba najmanjša, saj jasno kmetijstvo zagotavlja le 5 odstotkov potreb po domačem sadju. Zato je oskrba Ljubljane vezana na dobavo proizvajalcev iz ostalih kmetijskih območij republike in iz drugih republik. Oskrba z zelenjavo pa je podobna kot oskrba s sadjem, le da je še bolj kritična. Zato bo potrebno v prihodnje usmeriti napore v to, da postane družbeni sektor nosilec oskrbe tudi pri sadju in zelenjavi in da bo tako zagotavljal tudi ustrezne cene proizvodov.

V. B.

Urejeno varstvo predšolskih otrok je eden izmed elementov, ki tudi (in še kako) vpliva na delovno storilnost. Če zaposlena oče in mati veda, da je njen otrok v varstvu vrca, sta na delovnem mestu sproščena, kar jima omogoča, da se nemoteno globlita v količino in kakovost svojega dela, pa najsi je to ob stroju, v pisarni ali kjerkoli drugod. Če naj sodimo po udeležbi delegatov na sejah skupščine skupnosti otroškega varstva, pa je ta važen element za mnoge popolna neznanka.

Odkar obstaja, je imela skupščina doslej sedem sej, od katerih sta bili dve komajda sklepčni, druge je bilo treba prelagati in sklicevati tudi po trikrat. Tako je bilo tudi z zadnjo, sedmo sejo. Prvi sklic je bil preložen zaradi pisle udeležbe delegatov obeh zborov, tako izvajalcev kot tudi uporabnikov. Pono-

Neodgovornost delegatov

ven sklic se je bil boljši, ker so bili sklepčni in to komaj, le delegati izvajalcev. Ker so se ti uprli, da bi bila seja preložena, se je bilo treba odločiti za ločeno sejo in nato uveljaviti usklajevalni postopek. Tretje, ločene seje, se je spet udeležilo pre malo delegatov, tako bi jo bilo treba spet preložiti. Ker pa se je prisotnim delegatom zdelo preneumno, da bi tolikokrat zaman prihajali na sejo, so sklenili, da bodo kljub nesklepčnosti opravili svojo dolžnost s tem, da neprizotne delegate oziroma njihove delegacije pisмено obvestijo o stališčih in sklepih, ki jih bodo sprejeli, o čemer naj se seveda prav tako pisмено tudi izjasnijo. Sklenili so tudi, naj se o stanju obvesti vodstva občinskih družbenopolitičnih organizacij.

Nobenega dvoma ni, da predstavlja taka nezainteresiranost veliko oviro za razvoj otroškega varstva v občini. Prizadete pa so tudi tiste delegacije in delegati, ki se zavedajo pomembnosti in odgovornosti svojih nalog in ki plodno sodelujejo v skupnosti otroškega varstva.

Kot zglede, žal zelo redke primere, naj navedemo TOZD »ELEKS«, ki ne samo, da je po svojem delegatu vedno prisotna na sejah skupščine, marveč tudi pošiljajo zapisnike sej konference svoje delegacije. Nadalje sta tu še »TUBA« in »OBNOVA« ostale delovne organizacije pa zelo neredno ali pa sploh nikoli ne pošiljajo svojih delegatov na seje, kar velja tudi skoraj za vse krajevne skupnosti. Med njimi prednjači KS Tomačevo, saj njenega delegata sploh ne poznamo.

Kar zadeva izvajalce, so svetli zgledi VVZ »Mladi roba«, »Cicibani«, »Jelka« in »Rezka Dragara«. V ostrem nasprotju z njimi pa so društva prijateljev mladine. Nerazumljivo in skrajno neodgovorno je, da prav te organizacije ne kažejo nobenega interesa za otroško varstvo in njegove probleme. Za DPM Bežigrad, Stadion, Posavje, Črnuče in Savlje, samoupravna interesna skupnost otroškega varstva sploh ne obstaja, kajti na sejah skupščin vse doslej ni bilo videti in ne slišati njihovih delegatov.

SIS otroškega varstva sklicuje seje svoje skupščine le v primerih, ko je nujno potrebno odločiti in sklepati o važnih zadevah, kot so prispevna stopnja, samoupravni sporazumi in družbeni dogovori in podobno. Obravnavajo se torej pomembni dokumenti, o katerih morajo povedati svoja stališča in mnenja tako izvajalci, kot tudi uporabniki, zlasti se slednji, saj gre v bistvu za odločanje in razpolaganje s sredstvi, ki jih ustvarjajo s svojim delom neposredni proizvajalci. Kot pa opisana dejstva povedo, je delegacijam in delegatom oziroma njihovim delovnim organizacijam to kaj malo mar.

EDA KOMAVLI

IZ OSNUTKA DRUŽBENEGA PLANA RAZVOJA OBČINE 1976—1980

VSAKO LETO NAS JE VEČ

Bežigrad naj bi imel leta 1980 že 58.000 prebivalcev

Osnutek družbenega plana razvoja občine od leta 1976 do 1980, o katerem bodo razpravljali tudi delegati na prihodnji seji občinske skupščine, obsega vsa področja in je takorekoč plan integralnega razvoja občine v naslednjih štirih letih. Iz obsežnega gradiva smo takrat izbrali oceno razvoja prebivalstva in projekcijo razvoja prebivalstva v naslednjih letih.

Prebivalstvo naše občine je od leta 1948 do 1975 raslo daleč najhitreje od vseh ljubljanskih občin. Tako je živelo na področju Bežigrada leta 1948 le 17.538 ljudi, v preteklem letu pa se je to število povečalo na 47.594. Ustrezno se povečuje tudi delež bežigradskega prebivalstva v slovenskem. Gostota prebivalstva na kvadratni kilometer je že presegla 1000 prebivalcev. V vseh 27 letih je prebivalstvo Bežigrada raslo po povprečni stopnji 3,7 letno.

Če pogledamo starostno strukturo prebivalstva ob popisih leta 1961 in 1971, lahko ugotovimo, da se predvsem povečujejo starostne grupe med 20 in 24 let in 35 do 49 let, povečuje pa se tudi delež od 55 let navzgor. V celoti gledano se prebivalstvo kljub priseljevanju stara.

Število žensk močno presega število moških, in sicer za približno 2000. Opaziti je tudi izrazito izboljšavo izobrazbe med leti, ko so bili popisi. Izrazito narašča delež prebivalstva s končano srednjo, višjo in visoko izobrazbo, medtem ko delež prebivalstva brez izobrazbe močno pada. V celoti ima prebivalstvo Bežigrada boljše izobrazbeno strukturo kot prebivalstvo Ljubljane.

Delež aktivnega prebivalstva se vztrajno manjša. Razlogi za to so verjetno v padanju kmečkega prebivalstva in včlanju števila starejših občanov. Po zadnjih podatkih je bilo v letu 1974 več kot 50 odstotkov aktivnega prebivalstva ženskega spola.

Če bi uspeli zgraditi stanovanja na vseh razpoložljivih zemljiščih, bi se število prebivalcev občine povečalo na 61.960. To pa seveda ni mogoče. Ker lahko zgradimo v naslednjih štirih letih okoli 1000 stanovanj (to so realne možnosti), lahko predvidevamo, da bo imela naša občina leta 1980 okoli 58.000 prebivalcev. Dinamika v posameznih letih bo seveda različna, saj bo tudi dinamika izgradnje novih stanovanjskih sosesk različna.

S hitro rastjo novih stanovanj, povečevanjem števila mladih družin in razbremenjevanjem dosedanjega stanovanjskega fonda je predvideno tudi hitro povečanje števila gospodinjstev. Bežigradske prebivalstvo je po popisu iz leta 1971 živelo v 14.089 gospodinjstvih. Število članov posameznega gospodinjstva pa se bo še naprej zmanjševalo, kar je opaziti že vrsto let nazaj. Tako naj bi imeli leta 1980 v občini približno 20.000 gospodinjstev.

Po predvidevanjih naj bi prebivalstvo najhitreje raslo v krajevnih skupnostih Posavje, Črnuče-Nadgorica in Tomačevo. Na Črnučah naj bi se prebivalstvo od 5.330 (leta 1975) povečalo na 7.185 (leta 1980), v Tomačevem od 1.656 na 2.470, v Posavju pa od 9.250 na 15.090, kar je največja predvidena rast prebivalstva v občini v naslednjih štirih letih.

Ljubljanska banka
Podružnica Ljubljana
nova poslovna enota
na Ježici,
Bratovževa ploščad 14

pravi naslov
za denarne zadeve

ljubljska banka